

EL PIOLET

Full Informatiu del Centre Excursionista d'Avinyó

Núm. 51

3er trimestre del 13è any

Juliol de 2013

XII MARXA NOCTURNA DE REGULARITAT

6-juliol-13

La nit del dissabte 6 de juliol es va celebrar la XII Marxa Nocturna de Regularitat, organitzada pel Centre Excursionista d'Avinyó i puntuable per la XV Copa Catalana de Marxes Tècniques i de Regularitat.

Com l'any anterior, es va fer servir el mateix disseny de mapa que, a diferència dels croquis estàndard de les marxes de regularitat i de la manca de senyalització sobre el terreny, suposa més dificultat per als participants a l'hora d'escollir el recorregut, havent de parar atenció en tot moment i esdevenint una marxa ben entretinguda.

El parc Maragall va ser un cop més el lloc escollit per l'organització per situar la sortida de la marxa, que començava el seu trajecte direcció sud i que encarrilava cap als primers controls de regularitat situats a la zona de Salt d'Euga i al casalot del Tomàs.

Mes endavant, la ruta transcorria travessant la riera d'Oló i l'Eix transversal per sota del pont, a prop de la masia Gomis i en direcció a La Riera. Prop de la masia, la caminada continuava fins arribar al control d'Armenteres on hi havia l'únic control de descans de tot el recorregut. A partir d'aquest punt, la marxa canviava en direcció Nord per anar a buscar els últims controls situats entre el Forn de la Riera i l'arribada que, com cada any, es va ubicar al centre cívic Can Tutò, i on després de l'esforç, els participants van poder gaudir de refrigeris i d'un bon entrepà de botifarra.

Abans de l'entrega dels premis de la marxa, es va fer un reconeixement als alpinistes avinyonencs, Raül Corominas i Pere Herms, que van portar a terme el projecte "Manaslu 2013" i que, després de 6 mesos a l'Himàlaia, van tornar a casa havent aconseguit bona part de la seva aventura.

Finalment, es va fer el lliurament dels trofeus, obra de l'artista també avinyonenc Joan Viladrich, tant als alpinistes com als guanyadors de la marxa de regularitat.

Josep M. Costa

ACTIVITATS 3er TRIMESTRE 2013

Juliol

- dissabte 6 - XII Marxa Nocturna de Regularitat.
- diumenge 7 - Projectió de la pel·lícula guanyadora al Festival de Torelló: Messner

Setembre

- dimecres 11 - Senyera a la Torre dels Soldats.
- diumenge 29 - Cursa dels cabirols

XV Copa Catalana de Marxes Tècniques i de Regularitat

6 octubre 50a Marxeta. Sist. Dufour. CE Molins de Rei.

XII Marxa Nocturna de Regularitat

	punts
1 - Manel Galante i Txell Clotet	C.E. Avinyó 5
2 - Jordi Mill i Avel·lina Vall	C.E. Avinyó 5
3 - Pere Salgado i Joan Muntadas	G.E. Campdevàno 6
4 - Josep Riera i Miquel Llobet	C. E. Avinyó 6
5 - Arnau Comas i Josep C. Moreno	C. E. Avinyó 6
6 - Oriol Bosch i Pere Sucarrats	C. E. Avinyó 7
7 - Fina Sanfeliu i Bet Corominas	C.E. Avinyó 7
8 - Montse Planas i Jordi Ramos	Fom. E. Barcelona 7
9 - Idoia Oliveras i Eva Corominas	C. E. Avinyó 7
10 - Elisenda Gil i Antoni Monrós	C. M. Hospitalet 7
11 - Jordi Bartomeu i Marc Costa	C. E. Avinyó 7
12 - J. Segura i M. Cinca / J. José Parra	C.E. Ripoll 7
13 - Jordi Codina i Fermí Sociats	C. E. Avinyó 7

MANASLU 2013

El retorn

El passat 16 de juny el Raül Corominas i el Pere Herms van tornar a ser de nou a Avinyó després de 5 mesos de vivències al sostre del món, el Nepal. Certament un dels objectius del projecte, assolir els 8.156 metres del cim del Manaslu, no es va poder aconseguir. El seny que van tenir en decidir de retirar-se de la muntanya davant de les dificultats extremes que presentava els honora com a bons muntanyencs. Cap expedició ha pogut pujar encara aquesta temporada al cim del Manaslu.

Tot i així no ha estat un projecte fallit donat que bona part dels objectius s'han anat assolint amb escreix. Especialment els que constituïen l'eix central dels 3 mesos i mig inicials. Com l'aproximació a un país, una natura, una gent i una cultura diferents amb respecte i amb l'objectiu d'entendre-les i de captar-ne la seva realitat. La recollida d'imatges d'aquesta realitat per fer-ne un documental que a partir d'ara entrarà en procés de muntatge i que podrem veure com s'estrena al Festival Internacional de Cinema de Muntanya de Torelló que es celebrarà del 15 al 24 de novembre. I els 50 dies de convivència amb una de les 14 muntanyes de més de 8.000 metres, amb l'experiència del treball d'ascensió, aclimatació, muntatge de campaments d'alçada, i els intents de fer cim. Uns intents que van acabar a 7500 metres d'alçada un dia soleiat però ventós i amb un gel difícil de caminar-hi.

Raül i Pere, estem orgullosos de vosaltres.

Reproduïm a continuació una part del text publicat al blog Manaslu2013 on en Pere explica el darrer dia a prop del cim.

22 de maig: A les 4 sona el despertador però fa molta estona que controlo l'hora doncs no he dormit ni un minut. A fora, des de fa un parell d'hores que bufa vent i belluga la tenda amb força. En Marco comenta que esperem a la sortida de sol, a veure si el vent amaina. Ens tornem a tombar. Les rafegues de vent són fortes, la tenda pateix els seus forts embats i mica en mica va destruint el nostre castell d'il·lusió d'apropar-nos al cim. A les sis tot continua igual. En Sergio Leo tampoc veu clar de fer l'intent i comenta que millor baixar. En Marco diu que podríem esperar un dia, però jo ho trobo una bogeria. Ja vam esperar un dia a C3, seria molt destructiu esperar un altre dia a 7.450m. Tenim les forces al límit. Jo tinc clar que o s'intenta o es baixa, però no s'espera. Minuts de confusió, dubtes. La realitat és força clara, però costa i molt, d'acceptar. Finalment, la resignació. Decidim baixar sense intentar-ho. El consens és general. Potser és el més coherent però fa molt mal després d'haver estat tan a prop.

Amb en Rusky ens vestim per pujar uns metres, per viure uns instants d'intimitat amb la muntanya i per veure com a mínim el cim. Ens enfilem gel amunt per la rampa que ahir van equipar en Nima i en Pemba i que avui havia d'haver estat la nostra plataforma de llançament cap als 8.000. Sé que no em queden gaires forces, però sí les suficients com per haver-ho

intentat. Pujo trist i abatut. Ens aturem en una planícia de gel lluent per contemplar per primera i última vegada, preciós, el cim del Manaslu. Me'l miro amb resignació i li dono les gràcies per tot el que ens ha permès aprendre pel camí. Les llàgrimes tornen a regalimar per les meves galtes, aquest cop però, de frustració. Ho hem donat tot per viure uns intents dalt d'aquest cim, però definitivament no podrà ser.

Bufa un vent molt fred i ja fa estona que noto cada vegada els dits de les mans més congelats. Els minuts passen però ens resignem a deixar aquest pla. Fem fotos, filmo les últimes escenes. A l'esquerra l'Anapurna i el Dhaulagiri, gegants. Als nostres peus, desenes de muntanyes. I a l'horitzó l'altiplà tibetà, gairebé a l'infinit. Ens asseiem per assaborir la pau i el silenci del moment. Instants d'intimitat, de tancar els ulls i interioritzar les sensacions, d'aturar el temps i pensar en tot el camí recorregut. El tenim aquí mateix, però no serà avui que ens hi enfilem.

El fort vent em torna una i altra vegada a la realitat. Els dits em fan molt mal. Toca retirada. Miro per última vegada la muntanya i començo a tirar avall.

....

Em costa agafar el son. Ara en la intimitat em venen tot tipus de pensaments. Ja no em sento tan trist. Sembla que mica

en mica vaig assimilant la decepció inicial. No hem fet cim però hem estat molt a prop. Tot plegat ha estat brutal, els mesos de trekking i l'expedició al Manaslu. Ho hem intentat una i altra vegada impulsats per una il·lusió i ganes gairebé innocents. Potser hem pagat l'aprenentatge i hem fet molts més metres del compte. Però veníem disposats també a això, a equivocar-nos si convenia i aprendre dels errors, perquè quan vam estar gestant el projecte teníem clar que volíem experimentar l'ascens a la muntanya, de la manera més pura i autosuficients possible, sense oxigen, sense xerpes i al més pur estil alpí possible. Al final no sé ben bé quin estil hem fet. Ens és igual, ho hem fet com hem pogut. Però ho hem intentat amb honestedat i humilitat, tot i que ens hem anat estavellant una i altra vegada contra la climatologia. La natura mana, això ens ha quedat clar, tot i que ja ho sabíem. Però al meu cap ressona una i altra vegada que si el dia 22 no hagués fet vent, segurament haguéssim fet cim. Almenys allí estàvem, a punt per totes les possibilitats i això em fa sentir molt orgullós. Però, és tant important el cim? A mesura que passen les hores i vaig agafant distància amb l'experiència, vaig esborrant del cap la idea del fracàs i valoro cada vegada més el fet de saber renunciar. Més amunt dels 7.000 metres un se sent vulnerable, petit, deseparat. En tot moment ets conscient que els petits problemes es magnifiquen i que ningú et pot venir a buscar o ajudar, perquè cadascú té prou feines amb ell mateix. Per això valoro cada vegada més el fet de no haver tirat amunt i arriscar. Tornar a casa, doncs, per mi és el veritable cim, juntament també amb tota la gent que hem conegut: els italians, els dos Marcos i els dos Sergios, que han estat els nostres mestres per uns dies i els xerpes, gent forta com cap altra. Amb ells hem format un equip que m'ha fet emocionar en mig de les rampes cap a C4.

L'ENROC

LLUÍS RIERA, SOTSCAMPIÓ A MOIÀ

El jugador del Club d'Escacs Avinyó Lluís Riera va quedar sotscampió al I Torneig Obert del Moianès, que es va jugar a Moià els diumenges al matí del 19 de maig al 7 de juliol de 2013. Riera va quedar empatat a 6,5 punts amb el campió, Enric Cànovas, del Moià, després de liderar el torneig durant moltes setmanes. Va aconseguir sis victòries, l'última sobre Josep Basas, que va quedar tercer, i un empat a la segona ronda, i només va perdre amb el campió a la penúltima ronda.

Lluís Riera, a Moià

Classificació final:

	<u>Punts</u>
1.- Enric Cànovas (Moià)	6,5
2.- Lluís Riera (Avinyó)	6,5
3.- Josep Basas (Catalònia)	5,5
4.- Aleix Centelles (Vall del Tenes)	5
5.- Francesc Clavel (Navarcles)	5
6.- Jaume Simon (Taradell-Centelles)	5

Fins a 31 jugadors classificats.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VETERANS 2013

Lluís Coll (Catalònia), campió veterà 2013

El jugador del C. E. Avinyó **Ramon Capelles** ha participat en el Campionat de Catalunya de Veterans que, del 4 al 12 de maig, ha tingut lloc a l'hotel Indalo Park de Santa Susanna (Maresme), amb la participació de 52 jugadors de tot Catalunya. Disputades les 9 rondes de joc, s'ha classificat en el 26è lloc, amb 4,5 punts.

El guanyador del torneig va ser Lluís Coll, amb 7,5 punts, seguit de Buxadé, amb 7, i Tejero, amb 6,5.

Premiats al campionat de Veterans de Catalunya 2013 celebrat a Santa Susanna

L'assemblea anual de socis d'enguany es farà **al mes d'octubre** en data que s'anunciarà en el proper exemplar de L'ENROC.

Demanem a tots els socis que ens comuniquin la seva adreça de correu electrònic a:
ramoncapelles@gmail.com

CIRCUIT CATALÀ 2013

Entre els mesos de maig i setembre es juguen, per tot Catalunya, els 27 torneigs del Circuit Català d'Escacs, uns a ronda diària (13) i d'altres en la modalitat d'escacs actius en un dia o dos (14). Els del nostre entorn proper són:

Partida vivent a la Poble de Lillet

Torneig de la Poble de Lillet 2012

La Poble de Lillet, ronda diària 9 dies, del 2 al 10 d'agost.
Manresa, escacs actius, dia 22 d'agost.
Santpedor, escacs actius, dia 8 de setembre.

Podeu veure el circuit complet a www.escacs.cat. També el trobareu a www.ajedreznd.com, on també podeu consultar els torneigs del Circuit de Partides Ràpides de la Catalunya Central.

FESTA MAJOR 2013

XLI TORNEIG DE PARTIDES RÀPIDES

DISSABTE 14 DE SETEMBRE, A LES 10 DEL MATÍ

PARTIDES A 5 MINUTS

VÀLID PER AL CIRCUIT DE PARTIDES RÀPIDES DE LA

CATALUNYA CENTRAL

TROFEUS PER AL PRIMER, SEGON I TERCER CLASSIFICATS ABSOLUTS,

PRIMER TRAM D'ELO 1.851-2.000 I PRIMER TRAM D'ELO 1.700-1.850

Es lliurarà també el trofeu al millor increment d'ELO juliol 2012-juliol 2013

*Redacció: Ramon Capelles
Compaginació: Josep M. Costa*